

بِسْمِ تَعَالَى

کارفرمایی سطحی و ظاهری، شمارا از کار عمیقی غافل نکند

باید کار سطحی حتماً همراه با کار عمیق شود.

در کارهای فرهنگی به شدت باید مراقب باشید که اهم و مهم کنیم .

نکند ما کارهای مهم و خوبی انجام دهیم ولی از کارهای اهم پرهیز کنیم.

اگر بیانات رهبری در دیدار طلاب در تاریخ ۶ شهریور ۹۶ را ببیند تأکید ایشان بر کار فکری و عمقی را می بینید.

رهبر انقلاب: ۹۶/۶/۶

یک امتیاز دیگر این دوران این است که در سطح جهان، یک احساس خلأ فکری و نیاز به یک فکر جدید موج میزند؛ در سطح جهان این جور است؛ دل زدگی و سر خوردگی از «ایسم» های مختلف -چه «ایسم» های چپ، چه «ایسم» های راست- در بین کشورها و بین اندیشمندان و بین جوانها بسیار زیاد شده؛ یک حالت خلأ فکری [وجود دارد]، حرف نو جا می افتد. جمهوری اسلامی، هم در مسئلهی انسان، هم در مسئلهی جامعه، هم در مسئلهی سیاست حرفهای نو دارد؛ اسلام حرفهای نو دارد. ما اگر بتوانیم این حرفهای خودمان را حرفهای نویی است در دنیا منتشر کنیم و به گوشها برسانیم، پذیرنده و طلبکار زیاد خواهد داشت. این یکی از خصوصیات امروز است.

رهبری می فرماید : البته در مورد جوابها هم سهل اندیشی و سهل انگاری نباید کرد؛ یعنی هر

سؤالی با هر جوابی تناسب ندارد؛ پاسخ باید پاسخ منطقی و محکم و صحیح باشد. ۹۶/۶/۶

لذا پر اهمیت ترین کار ایجاد عمق عقلی، بصیرتی و معرفتی نسبت به معارف انقلاب است.

البته ما باید همه ی کارهای ظاهری خود چون برگزار کردن جشن های ولادت و برنامه های ورزشی را برای مجموعه خود داشته باشیم ولی این کارهای ظاهری نباید ما را از اصل غافل کند.

استاد پناهیان در مطلبی - که بر اساس سئوال ایشان از رهبر انقلاب بود - می فرمایند: باید در کار فرهنگی مخاطبین خود را به خاص و عام تقسیم کنیم.

برای خواص کارهای عمیق بصیرتی ، معرفتی و مهارت های رفتاری را در نظر بگیریم و برای مخاطبین عام برنامه های مولودی و مراسم های متعارف را انجام دهیم .

ما باید در کارهای فرهنگی به فکر این باشیم که در این کار می خواهیم به چه اهدافی برسیم؟

طبق ولایت پذیری ما ، باید در کار فرهنگی به ایجاد ساخت نیروهای جوان با ویژگی های " جوان مومن انقلابی " مد نظر رهبری اقدام کنیم یعنی باید نیروهایی را بسازیم که ویژگی های جوان مومن انقلابی مثل ویژگی خودسازی و ویژگی قدرت تحلیل سیاسی در جوان ، را داشته باشد.

یعنی نیروهایی تربیت کنیم که از لحاظ فردی با تقوا هستند و از لحاظ اجتماعی قدرت تحلیل سیاسی و بعد قدرت تبیین سیاسی و گفتمان سازی مسایل انقلاب در سطح عموم مردم را دارند. حال باید دید که کارهایی که ما انجام می دهیم این ویژگی را محقق می کند؟ با یک مثال تفاوت یک کار عمیق و یک کار سطحی ظاهری را تبیین می کنیم.

فرض کنید می خواهیم در مجموعه خود روی قرآن کریم کار کنیم .

یک راه حل است بگوئیم هفته ای یک بار قاری قرآنی را دعوت کنیم و او با صوت خوش مجلس را فیض برساند - که البته چنین کارهایی بسیار خوب است. -

یک راه حل دیگر این است در طول هفته یکبار یک قاری قرآن را دعوت کنیم و در روز دیگر یک مفسر دعوت کنیم تا ابعاد سیاسی آیات قرآن مثلاً بر اساس کتاب " طرح کلی اندیشه ی

اسلامی در قرآن ، رهبر انقلاب " را باز کنید و جوششی در مردم ایجاد کند برای حرکت و جهانی سازی اسلام .

آیا با برگزار کردن صرف جلسات تلاوت قرآن مردم – بدون تدبر و تفکر – ما قدرت تحلیل سیاسی پیدا کرده‌اند؟!

امام علی(ع) درباره اهمیت تدبر در قرآن چنین می‌فرمایند: «بدانید قرائتی که همراه با تدبر نباشد، خیری در آن نیست»، (بحارالانوار، جلد ۸۹، ص ۲۱۰)

آیا با برگزاری هفتگی " زیارت عاشورا " – بدون تدبر و تفکر – مردم ما قدرت تحلیل سیاسی پیدا کرده اند یا حتی خودسازتر شده اند؟!

ویژگی‌های جوان مومن انقلابی از بخش جستار سایت رهبر انقلاب یا جزوه جوان مومن انقلابی وبلاگ khatfarhangi.blog.ir را بخوانید و مدام در طول کارهای فرهنگی از خود بپرسید آیا ما این ویژگی‌ها را محقق می‌کنیم؟ آیا با این نوع کار کردن ما ما عناصر پویا و اثرگذار و محکم در منطق و استدالات انقلابی و اسلامی ساخته‌ایم؟